

Duhul martorilor

1. { Doam - ne du - hul mar - to - ri - lor Tăi Și iu - bi - rea prin -
 1. { Limbi de foc ca și o - di - nioa - ră Și pes - te noi jos

de'n noi ca și'n ei. } I - ni - mi - le'n - tr'u - na se'n -
 să se co - boa - re. }

cop - ci - e, Fla - că - ra lor la cer să se su - ie.

2. Oare s-a stins iubirea dintâi? Nu! Numai las'să ardă și în noi.
 Numai sămânța lui Dumnezeu, Care aduce rod la timpul său,
 Care ne dă o râvnă cerească, Putere-n lupta duhovnicească.

3. Tu ne înveți o păstorule, Ca să lucrăm lucrurile Tale.
 Înmulțește iubirea în noi, Ca și la toți învățăceii Tăi
 Și Tu ne învață în voia Ta, Să putem în Tini a ne rezema.

4. Crucea îi Doamne școala noastră, Să-Ți dăm spre templu inima toată,
 Sufletul să se mântuiască, Ca în iad să nu se chinuiască,
 De-aceea glasul Tău păstorule, Totdeauna'n inimă să sune.

5. Deschisă stă poarta cerului, La cari rămân în legământul Lui,
 Când noi în nădejde-Ți vom sluji, Cu haine sfinte ni-i împodobi.
 Când cerul, pământul se va surpa, Noi tot în legământul Tău vom sta.

6. Pentru viață e lupta grea, Acei fricoși se-nspăimântă de ea.
 Numai care-n Christos trăiește, Acela-i tare, nu se clătește.
 De-aceea fraților toți vă siliți, Cununa vieții să dobândiți.